

[Føged.]

bestemt skema; under disse og lignende gældsforhold skulle der altså være ret til lempelse.

Det har vi stillet ændringsforslag om, og vi håber, at regeringen er enig med os i, at det nu her kan vedtages. Vi har i det mindste et stort håb om, at det radikale folkeparti — undskyld jeg kom til at sige folkeparti, det hedder de snart alle sammen nu — at det radikale parti vil stemme for ændringsforslaget, idet de udadtil, rundt om i landet, gang på gang har givet udtryk for, at de er enige med os i princippet. Derfor forventer jeg, at der nu — jeg tror, det er fjerde gang, sagen skal til afstemning i folketinget inden for de sidste ti år — i det radikale parti er enighed med os om, at man også skal stemme for det, man siger man er enig med os i.

Når vi ikke har et tilsvarende kriterium for byerne, så det kunne blive obligatorisk dér, er det, fordi deres gældsforhold er af en helt anden art, bygget op på en helt anden måde, ikke med samme prioritetsordninger, som vi har inden for landbruget. Hvis den højtærede finansminister kunne skitsere et kriterium for byerne for os, ønskede vi naturligvis byerne ind under samme regler, men da det, så vidt jeg ved, ikke er muligt at skitsere noget sådant, har vi ment, at den almindelige bedømmelse af den enkelte sag inden for byområderne for byerhvervenes vedkommende må gå sin gang, med en velvillig behandling af sagen, medens man kunne undgå en sådan administrativ behandling i landbrug, i skovbrug og havebrug og her tage det som en ret.

Jeg håber som sagt, at vort ændringsforslag bliver vedtaget. Jeg tror, det er en rimelig handling over for de nyetablerede i landbruget, der påtager sig stedse større byrder. De unge forlader jo i stedse stigende grad landbruget, fordi de ikke finder mulighed for at træde ind i bestående brug. Det må være i samfundets interesse, at man opbygger også landbruget således, at dettes ungdom kan finde rimelige vilkår at arbejde under og tro på, at det kan lade sig gøre at køre igennem rent økonomisk.

Vi kan tiltræde, at befordringsfradraget hæves fra 1.500 kr. til 1.800 kr. Jeg skal kun her gentage, at vi ønsker, at fiskerierhvervets folk må komme ind under samme regler.

Man har over for udvalget gjort opmærksom på, at fiskerne ofte fisker fra fremmed havn. Som eksempel blev der nævnt, at der er fiskerkuttere fra Hundested, der i månedsvis fisker ved Bornholm. Vi finder det rimeligt, når de er så langt borte fra hjemmet og det hører med til deres erhverv, at de nu og da kan aflægge besøg i hjemmet, eventuelt for at ordne påtrængende økonomiske forhold. En rejse hjem lørdag-søndag eller eventuelt midt i ugen bør være fradragsberettiget, lige så vel som andre borgere, der daglig færdes mellem hjem og arbejdsplads, kan fradrage udgifter til transport. Der er egentlig mere rimelighed i, at man får sine udgifter dækket, når det er sjældnere, man tager hjem. Nu er det sådan, at de, der gør det dagligt, må trække udgiften fra, og de, der gør det sjældnere, bliver skubbet til side. De rejser ikke hjem tit nok. Hvis de gjorde det dagligt, kunne de godt trække udgiften fra. Nu gør de det kun en gang om ugen eller hver fjortende dag, så må de ikke.

Vi finder, at det er en urimelig fortolkning af denne regel. Vi mener, at den regel, der står i ligningsloven, er korrekt, og at man i henhold til reglen sådan set kan trække disse rejseudgifter fra. Da det har vist sig, at administrationen ikke ønsker, det bliver gjort på den måde, er det, vi over for udvalget har sagt: så må folketinget ændre lovgivningen således, at disse fiskere har lov til sådanne fradrag.

Også hvad angår rekrutteringen inden for fiskeriet, kan man sige, at ungdommen ikke kommer i samme grad som tidligere. Fiskeriets tilgang er faldet med godt et par tusind mand i de sidste år. Da fiskeriet samtidig har øget fangsterne og har stor eksport, finder vi, det er rimeligt, at man støtter dette erhverv i det mindste således, at det bliver ligestillet med andre erhverv. Vi forlanger heller ikke her nogen forskelsbehandling, kun en ligelig behandling.

Det er de ting, vi har hæftet os ved, og vi finder, det er ligningslovens opgave at korrigere sådanne misforhold, når de opstår. Derfor mener vi, det er rigtigt at tage spørgsmålene op og ikke skyde dem til side og bare sige: de må finde deres løsning senere.

Det indføres nu i loven, at skatterådene skal være færdige med arbejdet senest inden udgangen af november måned, og at der kun